

Lars Oskan-Henriksens tale ved åbningen af Copenhagen Pride Week

Taler

Lars Oskan-Henriksen
Forperson for Copenhagen
Pride

Dato

27. august 2014

Sted

Rådhuspladsen

Kære københavnere, kære gæster
Velkommen til Copenhagen Pride 2015.

Igen i år byder vi jer, i samarbejde med vores sponsorer og samarbejdspartnere og alle vore hårdtarbejdende frivillige, velkommen til en festival, som viser nye, store ambitioner.

En endnu større Copenhagen Pride Week end nogensinde. Ikke nok med at vi har udvidet festivalperioden med en dag, vi har også planlagt et menneskerettighedsprogram af hidtil usete dimensioner – et program, som vel at mærke er skabt i samarbejde med snart sagt samtlige tænkelige organisationer i LGBT-miljøet. Vi har sagt det før – og vi siger det igen:

Copenhagen Pride Week ER LGBT-miljøets, UDSPRINGER af LGBT-miljøet, skal sætte fokus på LGBT-personers liv og udfordringer og skabes i et samarbejde.

Vi, i Copenhagen Pride, skaber rammerne – i fællesskab fylder vi dem ud. Copenhagen Pride er alt det, I er med til at bidrage med – hvad VI i fællesskab putter ind i festivalen.

Derfor skal det lyde en stor tak til alle i LGBT-miljøet, som har taget dette ansvar på sig og er med til at sikre diversiteten i festivalen.

I år betyder det et endnu større fokus på menneskerettigheder, både i lokalt og globalt perspektiv end tidligere. Vi har inviteret aktivister fra mere end 10 lande, samler ind til vores samarbejdsorganisation i Uganda, Queer Youth Uganda, og

fokuserer i det hele taget med alt, vi kan, på menneskerettighedernes globale natur.

Menneskerettighederne omfatter alle mennesker på kloden, og vi har et fælles ansvar at sørge for, at alle kommer med.

Derudover byder festivalen på 5 gigantiske, gratis sceneshows med mere end 100 kunstnere fra ind og udland – alt fra lokale, unge, aspirerende navne til internationale stjerner. Kunstnere og debattører fra over 20 lande er i år med til at understrege Copenhagen Prides internationale profil og ønske om, at blive den mest indflydelsesrige nordeuropæiske pridedefestival.

De af jer, der følger mine meritter på Facebook, vil vide, at jeg i forrige uge modtog en henvendelse fra en mand ved navn Carsten Jensen. Jeg kender ham ikke i forvejen, og måske er det ikke helt pænt at citere fra en personlig korrespondance, men da en googlesøgning afslører, at navnet deles af ca. 1.200 danskere, synes jeg alligevel, hans anonymitet er tilstrækkeligt sikret til, at jeg vil vove at tage udgangspunkt i korrespondancen.

Carsten skrev:

Jeg læser, hører – at der endnu engang forestår gay parades i gaderne. Hvad er jeres mål med disse parades? I har fået alle mulige rettigheder i dagens Danmark, så hvorfor? Personligt, er jeg til "hetero"; burde jeg foranstalte demonstrationer til fordel?

Venligst

Carsten Jensen

Det er jo relevante spørgsmål, og jeg vil gerne i det følgende tage udgangspunkt i det svar, jeg sendte ham, og komme med nogle tilføjelser.

Jeg indledte naturligvis, som det høflige menneske jeg forsøger at være, med at takke ham for hans henvendelse, hvorefter jeg gav ham ret i, at vi endnu engang stod med en Copenhagen Pride Week lige om hjørnet.

Og hvad er så en Copenhagen Pride Week, tænkte jeg? Hvordan forklarer jeg det for Carsten, så han forstår, hvad ugen betyder for LGBT-miljøet og for hver enkelt af os, der udgør det. Og for byen København, hvor sidste år omkring

150.000 mennesker trodsede regnen for enten at deltage i paraden som marcherende eller som tilskuere?

Vores formål med Pride Week er både at sætte fokus på LGBT-personers liv, vore udfordringer, den kultur, der er udsprunget af LGBT-miljøet, og at oplyse om rettigheder og mangel på samme for LGBT-personer over hele kloden.

Det gør vi gennem et festivalprogram, som udover paraden og en række store sceneshows fra tirsdag til lørdag aften, også har et omfattende menneskerettighedsprogram med debatter, foredrag, filmforevisninger og kunstprojekter, med både danske politikere, meningsdannere, aktivister m.m. og en lang række udenlandske gæster fra så forskellige steder som Guatemala, Pakistan, Island, Kenya, Uganda, USA, Israel og mange andre.

Og vi gør det ved at arrangere 12 andre større eller mindre festivaler og arrangementer igennem et år med samme udgangspunkt.

Vi gør det, fordi vi ved, at der er mange udfordringer i tilværelsen som LGBT'er i Danmark – også udfordringer som ikke-LGBT'ere ikke kender til. Derudover er der fortsat en række områder, på hvilke vi, som LGBT-personer, ikke nyder de samme rettigheder som vores heteroseksuelle, ciskønnede medborgere. Der er altså nok at tage fat på.

Vi ved desuden, at det sammenhold, der skabes, og den følelse af fællesskab, prideugen tilbyder, for mange giver netop den følelse af menneskeværd, selvtillid og selvagtelse, som ordet pride retteligt skal oversættes til.

Vi er glade for, at Copenhagen Pride Week er en ægte københavnerbegivenhed, som mange københavnere, uanset seksualitet eller kønsidentitet, vælger at bakke massivt op om, hvorved de støtter vore bestræbelser og med deres deltagelse viser stor forståelse for og opbakning til de værdier om inklusion, ligeværd og respekt for andre og andres udtryk, som Copenhagen Pride Week handler om.

Vi tror på, at det gør en forskel, at vi er synlige som miljø og som individer. Derfor er Copenhagen Pride også en synlighedsfestival. Det er en festival, som synliggør diversiteten i LGBT-miljøet, som bekæmper stereotyper, som står vagt om retten til at udtrykke sig, som den man er, og leve i fred og frihed med den – eller dem – man elsker, uanset seksualitet, kønsidentitet, kønsudtryk eller andet.

Vi ønsker at markere, at LGBT-personer er vægtige og vigtige bidrag til et samfunds sammenhængskraft og udvikling.

Vi mener, at fremskridt og udvikling er afhængige af at udnytte alt talent i verden – og af at lade al kreativitet blomstre.

Derfor skal vi heller ikke forhindre hinanden i at blomstre. Det skal Copenhagen Pride Week også være med til at minde os om. Der er ligeså mange måder at være LGBT'er på, som der er måder at være menneske på. Når vi som LGBT-personer står fast på vores krav om lige rettigheder med andre borgere og forlanger, at samfundet sikrer bedre inklusion og beskyttelse af os, er det vigtigt, at vi selv foregår med det gode eksempel.

At vi viser den indbyrdes respekt inden for vores eget miljø.

At vi sikrer, at der, når vi taler om et "miljø" eller et fællesskab, så rent faktisk er TALE om et fællesskab – og ikke et fælles skab, hvor vi alle sammen skjuler os af angst for ikke at leve op til et nyt sæt normer – denne gang blot formuleret og trukket ned over hovederne på os af os selv og vore egne.

Vi skal se mennesker for alt, hvad og hvem de er, og tage udgangspunkt i, hvad de bidrager med.

Vi skal sikre, at diversiteten og det personlige udtryk frem for at dæmpes fremelskes. At der sættes pris på åbenhed, mod, villighed til at sætte sig selv på spil fremfor at forsøge at få folk til at dæmpe sig ned med bemærkninger om, at "hvis du ikke var så provokerende, feminin, åbenlys, eller hvad ved jeg, så ville du nok ikke få et par på hovedet i byen, have lettere ved at begå dig, møde mindre modstand osv."

At tale sådan sanktionerer diskrimination, og det skal vi ikke finde os i. Det er ikke i orden at gøre offeret for en uret til ansvarlig for forbrydelsen.

Hvis 5 % af verdens befolkning er LGBT'ere – og det tal kan både være højt og lavt sat – men hvis blot 5 % er LGBT'ere, så udgør vi, hvis vi holder sammen og opfatter os som et globalt fællesskab, rent faktisk klodens 3. mest folkerige

nation.

Det er en styrkeposition, vi i alt for ringe grad er os bevidst, og hvis potentiale vi slet ikke formår at udnytte. Og som vi kun kan få maksimalt udbytte af, hvis vi formår at stå sammen – uanset hvilket bogstav vi repræsenterer i "bogstavsuppen", hvilket personligt udtryk vi har.

Uanset udgangspunkt, skal vi arbejde FOR hinanden og med hinanden – løfte hinanden op frem for at tale hinanden ned. Vi skal tage ansvar for fællesskabet og insistere på den gensidige respekt og det ansvar, vi har for at sikre hinandens liv, frihed og rettigheder.

At vi ikke står med en vunden kamp i Danmark heller, så vi i efteråret, hvor Tulle Krøyer, hendes kone og børn blev chikaneret ud af Mariager, og hvor LGBT-miljøet øjeblikkeligt bakkede familien moralsk op.

Vi kunne ikke fjerne den grimme oplevelse eller krænkelserne, men vi kunne sikre det rygstød, det giver, når man føler, at man har stærke kræfter i ryggen. Folk, som taler ens sag, som bakker en op, moralsk og personligt.

Når man føler, at man ikke står alene, men at der er en stor gruppe mennesker, man ikke kender personligt, som er parate til at slippe, hvad de har i hænderne, for at ile en til hjælp. Som føler sig forpligtede på fællesskabet.

Det er læren fra Stonewall, det er kernen i pridebevægelsen, og det er en arv, vi skal besinde os på. For den forpligter.

Nogle trådte en vanskelig sti for os, som står her i dag – nu er det os, der bærer stafetten og skal føre kampen videre. Og vi skal føre den her i Danmark – både når sager opstår som den i Mariager og i hverdagen, når vi møder fordomme og diskrimination. Og vi skal arbejde internationalt og give stemme til dem, som ingen har.

De stærkeste af os må bære de tungeste byrder og påtage os den største forpligtelse – lokalt og globalt – sådan styrker vi hele miljøet – både her og ude i verden.

Og det bringer mig tilbage til Carsten, for der var et sidste spørgsmål, som jeg

har ventet til nu med at besvare, nemlig om jeg synes, Carsten skal foranstalte en heteroparade.

Det er ikke op til mig at beslutte, om Carsten eller andre skal gå ud og foranstalte deres egen parade. Som udgangspunkt er det vel positivt, hvis de som Carsten ikke synes, de har behov for det. Omvendt er jeg stærk tilhænger af, at man som menneske skal lade sin stemme høre, hvis man føler, man bliver diskrimineret imod, eller at der er strukturelle barrierer, som forhindrer en i at udfolde og udvikle sig frit. Måske skal ethvert menneske gøre op med sig selv, hvori deres personlige PRIDE består – hvad det er, DE vil gå på gaden for og insistere på retten til.

Man kan også som titusinder af københavnere og danskere vælge at komme og deltage i Copenhagen Pride Week. Selvom vi ER og fastholder at være en LGBT-begivenhed med LGBT-politik i centrum, så er vi også et åbent fællesskab, som har masser af plads til alle, der vil – det er ikke for ingenting, vi driver Danmarks største inklusionsfestival.

Velkommen til Copenhagen Pride Week 2015 – og husk:

HOPE IS WHERE THE HEART IS!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Copenhagen Pride, Regnbuebevægelsen, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lars-oskan-henriksens-tale-ved-abningen-af-copenhagen-pride-week-2014>